

Recmin Kuran I Kerimde Zikredilmeyişi Onun Gayri Meşru Olduğuna Delalet Etmez

— Polat Akyol · 01 Mart 2022

RECMİN KUR'AN-I KERİMDE ZİKREDİLMİYİŞİ ONUN GAYRİ MEŞRU OLDUĞUNA DELALET ETMEZ.

Mukaddime: Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ü Teâlâ'nın Adıyla...

Hamd, Allâh'a mahsustur. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfîret dileriz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. O'nun hidâyete erdirdiğini hiç kimse sapıramaz, sapırdığını ise hiç kimse hidâyete erdiremez. Şehâdet ederim ki, Allâh'tan başka ibâdete lâıyk hiçbir ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki, Muhammed aleyhisselâm O'nun kulu ve Rasûlü'dür...

Bundan sonra:

Recmin Kur'an-ı kerimde zlkredilmeyişi onun gayri meşru olduğuna delalet etmez. Çünkü birçok şer'i hüküm Kur'an-ı kerimde zikredilmemiştir. Bunları kendisine uymamız farz olan Rasulullah (sav) açıklamıştır.

Allâh Subhânehu ve Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

مَا آقَاءَ اللّٰهُ عَلَى رَسُوْلِهِ مِنْ اَهْلِ الْقُرْبٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَاِنَّ السَّبِيْلَ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةً بَيْنَ الْاَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا اُنْيِكُمْ الرَّسُوْلُ فَاْخُوْهُ وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ

"Allah'ın (başka) beldeler halkından alıp resulüne fey' olarak verdikleri, Allah'a, peygambere, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir; (servet) içinizden sadece zenginler arasında dönüp dolaşan bir şey olmasın diye böyle hükmedilmiştir. Peygamber size ne vermişse onu alın ve size neyi yasaklamışsa ondan kaçının. Allah'a karşı saygısızlık etmekten sakının. Kuşkusuz Allah cezalandırmada çok çetindir." (Haşr: 59/7) buyurmaktadır.

Bu âyetten biliniyor ki. Rasulullah (sav) bize Allah (cc)'in emirlerini tebliğ edicidir. Onun her getirdiği de mutlaka herşeyi hakkıyla bilen, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ü Teâlâ'nın yüce vahyi İledir.

Zira. Allâh Subhânehu ve Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

اِنَّ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰى وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى

" Kişisel arzularına göre de konuşmamaktadır. O, kendisine indirilmiş vahiyden başka bir şey değildir.

" (Necm: 53/3-4) buyurmaktadır,

öyleyse Rasulullah (sav)'in uyguladığı recm cezası nasıl olurda gayri meşru olur?

Onun yaptıkları ve söyledikleri yukarıdaki âyetlerde de ifade edildiği gibi kendi nevasından değil, Allah (cc)'in ilka ettiği vahiy iledir. Vahiy ile olan birşeyse meşrudur.

Hariciler Rasulullah (sav)'ın en mühim vazifesinin beyan olduğunu bilmiyor olmalıdır.

Allâh Subhânehu ve Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

يٰۤاَلْبَيَّتَاتِ وَالرُّبِّيَّاتِ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ

“(Habibim) O peygamberleri apaçık delillerle ve kutsal metinlerle gönderdik. İnsanlara indirdiklerimizi kendilerine açıklaman için ve (ola ki üzerinde) düşünürler diye sana da uyarıcı kitabı indirdik.” (Nahl: 16/44)

Ayetinde Rasulullah (sav)’ın en mühim vazifelerinden birinin beyan (açıklama) olduğunu ifade etmiştir. Ubâde bin Sâmid (ra)’den rivayet edilen

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Hükümleri benden alınız. Allah zina edenlere bir nizam vazetti: Zina eden bekarlara yüz sopa ve bir sene sürgün, zina eden evlilere ise yüz sopa ve recm.” (Müslim, Ebu Davud, Tirmizi. 64)

hadisi âyetin de bildirdiği gibi Rasulullah (sav)’ın mühim görevi olan bir beyanı, açıklamasıdır, öyleyse bu hadis zina eden evlilerin recmedilmesi hükmüne kesin bir nastır.

Zaten Rasulullah (sav) da kendisinin her açıkladığının otururken emir ve yasaklarımız kendilerine bildirilince,

“Biz onu bilmeyiz. Çünkü biz Kur’anda bulduğumuz hükmü alır, bulamadığımızı almaz.” diyecektir.

“Haberiniz olsun. Kur’anla birlikte bana Kur’anın ihtiva ettiği hükümler kadar hüküm verilmiştir.” (Kutub-i Sitte)

Bu âyet ve hadisler açıkça gösteriyor ki, Rasulullah (sav)’ın yaptığı ve söylediği herşey yine Allah (cc)’ın vazettiği tesriindendir. Bu hükümlere uymak da kesin olarak farzdır.

Allâh Subhânehu ve Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ قَتَايِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

2- “İçinizden mümin ve hür kadınlarla evlenmeye gücü yetmeyen kimse, ellerinizin altında bulunan mümin câriye kızlarınızdan alsın. Allah sizin imanınızı daha iyi bilmektedir. Birbirinizden türeyip gelmektesiniz. Öyleyse iffetli yaşamaları, zina etmemeleri, gizli dost tutmamaları şartıyla ve ailelerinin de izniyle onları nikâhlayıp alın, mehirlerini de âdete uygun olarak verin. Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa onlara, hür kadınların cezasının yarısı gerekir. Bu (câriye ile evlenmek), içinizden günaha düşmekten korkanlar içindir; sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.” (Nisâ: 4/25)

Ayeti, haricilerin “recm meşru değildir” iddialarına delil olamaz.

Âyet, buradaki cezanın recm değil sopa olduğuna delalet eder. Zira âyette bir yarılama vardır ve şüphesiz Allah (cc) recmin ikiye bölünmeyeceğini bilir. Bir insanı yarı öldürmek mümkün değildir.

Öyleyse akli selim sahipleri âyetteki cezanın recm değil, sopa olduğunu anlarlar.

Âyetteki “hür kadınlar” tabiri evli kadınları değil bekarları ifade etmektedir.

Hür ve bekar bir kadına zina ettiği takdirde yüz sopa cezası verilirken evli bir cariye zina cezası olarak elli sopa verilir. Cariyelere uygulanan lezonun hürlere nisbetle hafif oluşundaki hikmet, zinanın hür kadında daha çirkin olmasıdır. Hür kadın her zaman evinde olduğu için fuhşa yolaçan fitneden daha uzak ve emniyettedir. Cariye ise her zaman dışarıda bulunduğu için fuhşa sebep olan kötülüklerden korunması çok güç ve hür olması için fitneye mukavemet gücü daha zayıftır. Bundan dolayı Allah’u Teâlâ

cariyelere merhamet ederek cezalarını hafifletmiştir.

3- Haricilerin iddialarına göre âyetteki “Zina eden kadınla zina eden erkekten her birine yüzer değnek vurun.” hükmü umumu ifade eder.

Bu hükmü yalnız bekarlara tahsis ederek evlileri istisna etmek Kur’ana muhalefettir. Bu iddia cahilce bir iddiadır. Çünkü Kur’andaki birçok hüküm umumu ifade ettiği halde Rasulullah (sav)’ın sünneti bu hükümlerden bazılarını istisna etmiştir.

Mesela:

Allâh Subhânehu ve Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“ Hırsızlık eden erkek ve kadının yaptıklarına karşılık bir ceza, Allah’tan bir ibret olarak ellerini kesin.

Allah güçlüdür, hikmet sahibidir.” (Maide: 5/38)

Ayetinin hükmü bütün hırsızları içine alan bir umumilik ifade eder.

Hatta çalınan şey çok küçük de olsa hüküm değişmez. Haricilerin iddialarına göre çalınan şey bir iğne bile olsa hırsızın ellerinin kesilmesi lazım gelir. Halbuki Rasulullah (sav), umumilik ifade eden bu hükmü, çalınan malın en az bir altın liranın dörtte sn (biri) veya on dirhem gümüş veya karşılığı değerinde olması gerektiğini açıklamıştır. Bundan daha az değerdeki malın çalınması halini Rasulullah (sav) bu âyetin hükmünden istisna ederek bunun cezasını hakimin içtihadına bırakmıştır.

Yine, Allâh Subhânehu ve Teâlâ, şöyle buyurmaktadır:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّيِّئِ أَرْضَعْتَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّيِّئِ فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّيِّئِ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَمَنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَخَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

“Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşin kızları, kız kardeşin kızları, sizi emziren anneleriniz, sütbacılarınız, eşlerinizin anneleri, kendileriyle birleştiginiz eşlerinizden olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız size haram kılındı. Eğer onlarla birleşmiş değilseniz (nikâh ortadan kalktığında) kızlarınızı almanızda size bir sakınca yoktur. Kendi sulbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi birden almak da size haram kılındı; ancak geçen geçmiştir, Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir.” (Nisâ: 4/23)

Ayetinde yalnız süt anne ile süt kızkardeşin haram olduğunu beyan etmektedir. Rasulullah (sav) da neseb bakımından insana haram olan yakınların süt münasebeti ile meydana gelen benzerleriyle evlenmenin de haram olduğunu, yani süt halanın, süt teyzenin, süt kızının vb.nin de haram olduğunu bildirmiştir.

Eğer haricilerin iddiaları doğru olsaydı bunlarla evlenmenin haram kılınışı Kur’ana muhalif olurdu.

Kur’an iki kız kardeşin bir erkekle aynı anda evlenmelerini yasaklarken bir kızla halasının veya teyzesinin aynı zamanda bir erkekle evlenmesini de Rasulullah (sav) haram kılmıştır. Eğer haricilerin iddiaları doğru olsaydı bunların haram kılınışı da Kur’ana muhalif olurdu.

Hâtîme: Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh’a mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem’in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

Yardıml ve başarı, izzet ve şeref Allâh'tandır.
O her şeyin en iyisini bilendir,
Muvahhid Kullara Selâm Olsun.

Polat Akyol.

KAYNAK :

TEVHİD DAVETİ
KUR'AN VE SAHİH SÜNNET